

ge uønskede formål uden, at det offentlige har løftet en finger.

Derfor må regeringen nu tage stilling til, hvem der havde ansvaret, og hvad den vil gøre for at rette op på uhyrlighederne.

Det er helt undergravende for befolkningens retsopfattelse, hvis de ansvarlige for de lyssky pengeoverførsler slipper af sted med deres forehavende.

Svar (2/1 96)

Boligministeren (Ole Løvig Simonsen):

Først vil jeg sige, at jeg har noteret mig, at Rigsrevisionen i den omtalte beretning har oplyst, at man ikke har fundet anledning til kritik af Boligministeriets behandling af Lejerbosagen, efter at denne var kommet frem i dagspressen i februar 1994.

Som det fremgår af beretningen udpegede Københavns Kommune den 13. april 1994 efter samråd med Boligministeriet en midlertidig forretningsfører, advokat Holger Rendtorff, som bl.a. fik til opgave at gennemføre en tilbundsgående juridisk undersøgelse af forholdene i Lejerbo.

Advokat Holger Rendtorff har som led i sine undersøgelser udarbejdet to rapporter om sagen. Den endelige rapport forelå den 1. februar 1995.

På baggrund af sidstnævnte rapport bragte Københavns Kommune den midlertidige forretningsførelse til ophør. Boligministeriet tiltrådte denne beslutning, idet ministeriet hæftede sig ved, at Boligselskabet Lejerbo havde erklæret at ville løse de tilbageværende problemer i nært samarbejde med den nu fratrådte midlertidige forretningsfører.

Blandt de tilbageværende problemer var spørgsmålet om et eventuelt straffe- og erstatningsansvar for de implicerede samt spørgsmålet om et eventuelt disciplinært ansvar for Boligselskabet Lejerbos tidligere revisor.

Jeg kan i denne forbindelse henvise til min besvarelse af 14. marts 1995 af Boligudvalgets spørgsmål 51 af 16. februar 1995 (Alm. del - bilag 120).

Boligministeriet har efterfølgende anmodet Københavns Kommune om som tilsynsmyndighed med Boligselskabet Lejerbo at holde ministeriet løbende orienteret om løsningen af disse tilbageværende problemer. Spørgsmålet om et eventuelt straffe- og erstatningsansvar er endnu ikke afklaret.

Det er således min opfattelse, at der er taget de fornødne skridt med hensyn til en opfølgning af de tilbageværende problemer i sagen, herunder vedrørende eventuel ansvarsplacering. Jeg vil samtidig tilføje, at jeg finder det vigtigt, at der gøres et ansvar gældende, hvor der er grundlag herfor.

Hvad angår spørgsmålet om yderligere retningslinjer for tilsynet med de almennyttige boligselskaber, skal jeg henlede opmærksomheden på, at Boligministeriet allerede har taget en række initiativer bl.a. med henblik på styrke grundlaget for det kommunale tilsyn med de almennyttige boligselskaber.

Det skal i denne forbindelse fremhæves, at Folketinget - bl.a. på baggrund af Lejerbosagen - har gennemført en ændring af lov om boligbyggeri (lov nr. 87 af 8. februar 1995), som præciserer reglerne om de almennyttige boligselskabers formål.

Af bemærkningerne til lovforslaget fremgår, at det er hensigten at udstede en bekendtgørelse, som indeholder en nærmere beskrivelse af, hvilke sideaktiviteter (accessorisk virksomhed) de almennyttige boligselskaber må beskæftige sig med.

Det fremgår endvidere, at det tillige er hensigten at ændre reglerne om almennyttige boligselskabers regnskabsaflæggelse og revision, således at oplysningerne om sideaktiviteter kommer til at fremgå, uanset om aktiviteterne foregår i selskabet eller i et selvstændigt selskab.

Endelig er det i bemærkningerne anført, at bekendtgørelsen vil blive udstedt efter forhandling med Konkurrencerådet for at sikre den fornødne gennemsigtighed samt for at forhindre, at der sker krydssubsidiering.

Den omtalte ændring af boligbyggeriloven har været forelagt Europa-Kommissionen. Kommissionen har den 20. december 1995 meddelt, at den har besluttet ikke at rejse indsigelser mod loven.

Der tilbagestår fortsat nogle forhandlinger med Konkurrencerådet. Det er min forventning, at disse vil kunne afsluttes inden for den nærmeste fremtid, hvorefter loven og de nævnte administrative regler kan træde i kraft.

Jeg finder på denne baggrund ikke anledning til at give Folketinget en redegørelse for Lejerbosagen, således som spørgeren har peget på.